

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822171478352/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

og bliver foreløbig dog de eneste, der kunde gøre ham noget godt, og vi vedbliver at føle et vist Ansvar derfor, blot uden at vi længere kan gøre det Fyldest.

FRUEN.

Det var de Aar i Berlin, som førte ham bort fra os.

OBERSTEN.

Aa, det var egentlig slet ikke dem. Saaledes tænker Du bare, fordi den Tid var lige som Indgangen til et nyt Kapitel. Det er kommet langsomt og ganske efterhaanden, som det er Naturens Gang. Og det har egentlig været længe med Willibald, han var i en god Tugt og Vane.

FRUEN.

Det hjalp Dig nu ogsaa meget, at Du havde Tjenesten til at holde ham med.

OBERSTEN

(ufikker).

FRUEN.

Aa, men nu er det altsammen forbi! Ja jeg forsikrer Dig, jeg kan tit helt komme til at græde, naar jeg sidder og tænker paa hans Drengaar. Naar Du lagde alle hans Planer til Rette, og vi om Aftenen kunde sidde og tale om, med hvem han skulde omgaas, og hvad vi skulde